LATVIJAS REPUBLIKAS SAEIMA
NACIONĀLĀS APVIENĪBAS "VISU LATVIJAI!"–"TĒVZEMEI UN BRĪVĪBAI/LNNK" FRAKCIJA

Reģistrācijas Nr. LV 900 000 283 00 • Jēkaba iela 11, Rīga, LV-1811
Tālrunis: 6708 7268 • Fakss: 6708 7268 • E-pasts: saeima@saeima.lv

Rīgā

Nr. 142.8/4-45-12/17

2017. gada 30. oktobrī

Saeimas Mandātu, ētikas un iesniegumu komisijai

Par Saeimas deputāta Veiko Spolīša iespējamo Saeimas deputātu ētikas kodeksa pārkāpumu

2017. gada 26. oktobra Saeimas kārtējās sēdes laikā Saeimas deputāts Veiko Spolītis demonstrēja, manuprāt, aizskarošu un ar Saeimas cieņu nesavietojamu uzvedību. Sava kolēģa Kārļa Krēsliņa uzstāšanās laikā deputāts Spolītis izsmēja runātāju un veltīja viņam nepieklājīgu, aizvainojošu žestu - pieliekot pie pieres divus pirkstus. Šāds žests, tautā apzīmēts ar vārdiem "šaurā pierīte", tradicionāli tiek lietots nolūkā neverbāli kādu nodēvēt par muļķi. Žests tika adresēts plašam plenārsēdē klātesošo ministru un deputātu lokam. To skaidri redzēju ne tikai es, bet vairāki mani kolēģi, kas sēdēja dažādās zāles vietās. Piemēram, deputāts Artuss Kaimiņš šai necienīgajai uzvedībai pievērsa uzmanību tālākajās debatēs, kuru laikā Veiko Spolītis nenoliedza savu rīcību, bet, spriežot pēc reakcijas, drīzāk bija gandarīts ar savu uzvedību. (Video fragments no Artusa Kaimiņa uzruna un Veiko Spolīša reakcija uz to pievienota iesnieguma pielikumā.)

Deputāts Kārlis Krēsliņš kā Nacionālo Bruņoto spēku virsnieks, militārais zinātnieks un ģenerālis, debatējot par valsts budžetu, pievērsa uzmanību sev profesionāli tuvajai aizsardzības tēmai. Viņš aicināja aizsardzības tēriņus balstīt pārdomātā sistēmā, par pamatu ņemot kopīgi izdiskutētu valsts aizsardzības stratēģiju. Tāpat viņš aicināja diskutēt par to, kā pareizi atbilstoši jaunajiem apstākļiem dalīt funkcijas iekšlietu un aizsardzības jomās. Kārļa Krēsliņa uzrunā (pievienota pielikumā nr.2) nesaskatīju nekā tāda, par ko varētu izpelnīties tik neētisku un ar deputāta cieņu nesavietojamu vēršanos no kolēģa. Katram deputātam ir tiesības uz savu viedokli un katram ir tiesības arī nepiekrist. Bet atšķirīgs viedoklis vai personīgās antipātijas nevar kalpot par pamatu, lai publiski apsaukātu un izņirgātu savu

SAŅEMTS LIETVEDĪBĀ
30. 10. 2017. plkst. 16:28

kolēģi, īpaši cienījamāka gadagājuma cilvēku, kura darbs bijis veltīts Latvijas armijas un valsts labā.

Apzinos, ka šāda rīcība, pirmkārt, pazemo pašu deputātu. Vienlaikus uzskatu, ka Saeimas Mandātu, ētikas un iesniegumu komisijas uzdevums ir rūpēties par Saeimas prestižu un savstarpējo attiecību kultūru. Šajā situācijā tas nozīmētu ar atbilstošu lēmumu nepārprotami parādīt, ka šāda aizskaroša un nepieklājīga rīcība nevar kalpot par tautas vēlēto pārstāvju savstarpējo attiecību normu.

Ņemot vērā iepriekš minēto, lūdzu Saeimas Mandātu, ētikas un iesniegumu komisiju izvērtēt 12. Saeimas deputāta Veiko Spolīša rīcības atbilstību Saeimas deputātu ētikas kodeksa 7. un 16. pantam. Lemjot par piemērojamo sodu, ja pārkāpums tiks atzīts, lūdzu ņemt vērā, ka deputāta V. Spolīša neētisku rīcību komisija atzinusi arī iepriekš.

(7. Deputāts publiskos izteikumos izvairās no vārdiem, žestiem un citādas rīcības, kas var būt aizskaroša, kā arī nelieto apvainojošus vai ar Saeimas cieņu nesavienojamus izteicienus; deputāts balstās uz faktiem, to godīgu interpretāciju un argumentāciju.

16. Deputāts ir pieklājīgs pret Saeimas, citu valsts un pašvaldību iestāžu darbiniekiem un ikvienu sabiedrības locekli.)

VL-TB/LNNK

Frakcijas priekšsēdētājs R. Dzintars

Pielikums nr2.

Deputāta Kārļa Krēsliņa uzruna Saeimas plenārsēdē 26.10.2017.

K.Krēsliņš (VL–TB/LNNK).

Labdien, cienījamais Premjerministr! Saeimas vadītāja! Godātie kolēģi!

Es gribēju atzīmēt, ka šeit daudz cilvēki runā un izsaka daudzas patiesības. Bet kas ir patiesība un īstenība – ir divas puses. Piemēram, par vidējo algu kad saka. Ja saka 10 000 viens saņem, otrs saņem vienu eiro mēnesī, saprotams, vidējā būs 5 tūkstoši. Tā ir taisnība. Bet taisnība ir arī cita. Teiksim, kad 100 cilvēki saņem 10 000 mēnesī un miljons saņem 500 eiro mēnesī. Vidējā būs 501 eiro. Tātad, ja rēķina īstenībā, tad Latvijā tomēr jūs parēķiniet, cik cilvēki ar tām augstām algām ir. To nav nemaz tik daudz. Un tie nenosaka to vidējo algu.

Bet tagad par dažām konceptuālām lietām. Ļoti būtiski ir būtisks skaitlis ir iekšzemes kopprodukts. Bet tas budžetam attiecas, tagad nav runa par to. Bet es gribētu atzīmēt, ka 2010.gadā budžets sastādīja 36,9 % no iekšzemes kopprodukta. 36,9 % no iekšzemes kopprodukta! 2015. gadā tikai 26. Tātad tas nozīmē, ka 10 % no iekšzemes kopprodukta pazuda. Nākamgad ir jāatzīmē pozitīvā lieta, ka nākamgad mūsējiem no iekšzemes kopprodukta, ja es nekļūdos, 31,58 %. Tomēr mums ir izaugsme salīdzinot ar 2015.gadu, 2014.gadu, 2017. ... nu nākamais gads ir vairāk. Bet tomēr tas jautājums ir būtisks. Kad mēs no iekšzemes kopprodukta tai budžetā salīdzinot ar kaimiņiem Igauniju un citām valstīm, mēs saņemam, ieņemam tomēr mazāk. Tad mazāk ir ko dalīt. No tā izriet, ka Aizsardzības ministrijai 2 % no iekšzemes kopprodukta, tur nav diskusiju, tas ir starptautiski pieņemts un tas ir viennozīmīgi. Bet kad, piemēram, atvainojos Veselības ministrijai, kad sāk viņas padotie daži apelēt uz iekšzemes kopproduktu, cik iedala salīdzinot ar citām valstīm, tad pārējām ministrijām vajadzētu vairāk skatīt un salīdzināt ar citām valstīm, kāda budžeta daļa tiek iedalīta vienai vai otrai ministrijai, salīdzinot ar kaimiņiem. Tas būtu daudz taisnīgāk un pamatotāk. Jo var jau runāt par to, kādēļ mēs budžetā tik maz vai tik daudz esam ieņēmuši.

Tālāk konceptuālās lietas, ja runā par budžetu, es uzskatu, ka ir 21.gadsimts. Es saprotu, atbilstoši likumiem, nacionālās drošības stratēģija jeb koncepts tiks pārskatīts jaunajā jau Saeimas sasaukumā. Kā daļa no viņas, tas iet valsts aizsardzības stratēģija jeb koncepts. Bet, kad runājam par naudas tērēšanu, piemēram, aizsardzības budžetā, cik pamatoti mēs tērējam, tad šie jautājumi

šodien ir aktuāli. Jo valsts aizsardzības koncepcija nosaka, kādus uzdevumus veiks drošības struktūras. Kādi no tiem izriet, ko viņiem vajadzēs, kādu ekipējumu, un tamlīdzīgi. Visi ir vienojušies un visiem ir tā kā saprotams, ka NATO viedā aizsardzība, kolektīvā viedā aizsardzība, tas ir atturošs faktors, ka mēs varam justies droši, ka mums neviens neuzbruks, jo tā ir pašnāvība – uzbrukt NATO teritorijai. Bet ja runā par reāli, kas notiek – hibrīdkarš, reāli kad runā par zaļiem cilvēciņiem, reāli ja runā par sabiedrības šķelšanu un tamlīdzīgi, tie arī ir vieni no kara paveidiem. Un šeit var diskutēt par to, kādas struktūras par ko atbild, un ko dara, kāds ekipējums ir vajadzīgs. Tas ir ļoti, es domāju, būtiski. Ja atrod mājās vienam vai otram cilvēkam daudz ieroču, ja uzsprāgst māja, kur ir vai 100 kilogramu bijuši sprāgstvielas, tas nav normāli. Tas ir jākontrolē. Tad kam mēs pievēršam uzmanību un vairāk vajadzētu pievērst uzmanību. Vajadzētu, es domāju, pievērst uzmanību arī šīm lietām. Tas nav normāli, ja mūsu kaimiņi nozog tehniku, lauksaimniecības tehniku, kā lietuvieši un policijai trūkst resursu. Varbūt vajag palīdzēt policijai? Pirms kara mums jau ir pieredze, bija aizsargu struktūra. Mums tagad ir Zemessardze, perfekti, ka ir Zemessardze. Bet te ir jāizrunā, jāizdiskutē tieši kādi uzdevumi, kādai drošības struktūrai ir jāpilda un tad varētu runāt arī par to, kādu ekipējumu pirkt.

Jautājums ir arī... ne šodienas varbūt, bet rītdienas, tas ir par to, kā sadalās funkcijas un atbildības jomas starp Iekšlietu un Aizsardzības ministriju. Šeit ir daudzi jautājumi, kas būtu jāizdiskutē, kad runājam par drošības, nacionālo drošības stratēģiju jeb konceptu, un arī tīri par aizsardzības vai valsts aizsardzības stratēģiju jeb konceptu. Tādēļ es vienkārši rosinu, ka šie jautājumi ir arī jāapskata tā kopumā, tie ir konceptuāli jautājumi. Budžetu es atbalstu, budžets ir normāls, ko šodien var. Vienmēr būs cilvēki, kas ir neapmierināti, tas arī dabīgi. Visiem nepietiks tā, kā visi būs ļoti apmierināti.

Paldies.